

Хавфи бўлмаган ҳар бир қалб хароба қалбдир

11:03 / 12.09.2019 2671

Ибн Ражаб Абдуллоҳ Ибн Аббос розияллоху анҳумодан ривоят қилади:

«Аллоҳ таолонинг ҳузурида туришдан хавф қилган ва фарзларни адо этган мўминларга жаннат ваъда қилинди».

Зуннун Мисрий айтади:

«Модомики одамларда хавф бор экан, улар йўлдан адашмайдилар. Қачонки улардан хавф кетса, албатта йўлдан адашадилар».

???????? ?????????????????? ??? ?????? ???????????????

???? ??????? ?????? ??????? ??????????????? ??????: ?????

????? ?????? ????????? ?????? ??????? ?????? ?????????

???????? ?????? ????????? ??????? ??????? ?????? ??????? ?????????.

Имом Байхақий «Шуъабул иймон»да Умар ибн Абдулазиздан ривоят қилади:

«Ким Аллоҳдан хавф қилса, Аллоҳ барчани ундан қўрқадиган қилиб қўяди. Ким Аллоҳдан хавф қилмаса, ҳамма нарсадан қўрқадиган бўлади».

Имом Байхақий Фузайл ибн Иёздан ривоят қилади:

«Агар Аллоҳдан хавфда бўлсанг, ҳеч ким сенга зарар етказа олмайди. Агар Аллоҳдан бошқадан хавфда бўлсанг, ҳеч ким сенга фойда етказа олмайди».

Ибн Ражаб Абу Сулаймон Доронийдан ривоят қилади:

«Дунё ва охирадаги барча яхшиликнинг асли Аллоҳ азза ва жалланинг хавфидир. Хавфи бўлмаган ҳар бир қалб хароба қалбдир».

Иброҳим ибн Суфён айтади:

«Агар хавф қалбда жойлашса, ундаги шаҳват масканларини куйдиради ва ундан дунёни ҳайдаб чиқаради».

Буюк саҳобий Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳу Аллоҳ таолонинг азобидан юқори даражада хавф қилиб турадиган инсон эдилар. У киши ўзларининг фазллари ва қилган амалларига ҳеч қачон суяниб қолмас эдилар. Доимо Аллоҳ таолонинг раҳм қилишини тилаб турар эдилар.

????? ????????? ????????? ??????? ????????? ???????: ????? ?????????

????????? ?????? ??????????????: ??? ????????????? ???????????

????????? ?????????? ?????????? ??????????
????????????? ??????? ?????????? ?????????? ??????????
????? ?????????? ??????? ??????? ?????????? ?????????? ??????????:
?????????? ??????????? ?????????????? ?????????????? ???????????
????????? ?????????? ?????????????? ?????????????? ?????? ??????????
???????? ??????

Умар розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Агар бир нидо қилувчи осмондан нидо қилиб:

«Эй одамлар! Албатта, бир кишидан бошқа барчангиз жаннатга кирувчиларсиз!» деса, мен ўша одам эмасмиканман, деб қўрқаман.

Агар бир нидо қилувчи нидо қилиб:

«Эй одамлар! Албатта, бир кишидан бошқа барчангиз дўзахга кирувчиларсиз!» деса, мен ўша одам бўлсам, деб умид қиламан».

????? ?????? ?????????? ?????????? ??????? ??????????????: ??????
????????? ?????????? ??????? ?????????? ??????????????????????
?????????? ??????: ??? ??????? ?????????????? ??????????????????
????????? ?????????????? ?????????????? ?????????? ?????? ??????????

?????? ?????? ??????????? ??????????? ?????? ???????????
?????????? ??????????? ?????????????? ?????????????? ???????????????
????????????? ??? ?????? ?????? ?????????????? ???????: ??? ???
?????????? ?????????????????????????? ??????????? ?????????? ???????????
?????????????????? ??????????? ?????????????????? ??????????? ??????????????
????????????????????????????????????? ??????????????????????????????????????
?????????????????? ??????????? ?????????????? ??????????? ??????????????
?????????????? ?????????? ?????? ?????????????? ??????????? ??????????????
?????????????? ?????????? ??????????????? ?????? ?????????????? ??????????????
????????????????? ?????????????????? ??????????????????? ?????????????????? ???
????????????? ?????????? ?????? ??????????????? ?????? ?????????????? ??????
????????????? ?????????? ??????????????????????. ?????????????? ??????????

??????????????.

Ибн Умар розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

«Умар розияллоху анху Абу Мусо Ашъарий розияллоху анху билан учрашиб қолди ва:

«Эй Абу Мусо! Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам билан бўлган амалларинг холис қолиб, бошқа амалларингдан учма-уч

чиқсанг. Яхшиси ёмони билан, ёмони яхшиси билан учма-уч бўлса-ю, сенинг фойданга ҳам, зарарингга ҳам бўлмаса. (Шу) сени хурсанд қиладими?» деди.

Абу Мусо:

«Йўқ! Эй мўминларнинг амири, Аллоҳга қасамки, Мен Басрага келганимда ботил кенг тарқалган экан. Мен уларга Қуръонни ва Суннатни ўргатдим. Улар ила Аллоҳнинг йўлида ғазот қилдим. Мен ўшалар ила У Зотнинг фазлини умид қиламан», деди.

Умар розияллоҳу анҳу:

«Лекин мен ўз амалимдан яхшиси ёмони билан, ёмони яхшиси билан учма-уч бўлиб, менинг фойдамга ҳам, зараримга ҳам бўлмасдан учма-уч чиқишини ва Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бўлган амалимнинг ўзимга холис бўлишини хуш кўраман», деди».

Ибн Асокир ривоят қилган.

Ҳофиз Абу Бакр Абу Дунё ривоят қиладиларки, бир куни кечаси ҳазрати Умари Одил ўз одатларига кўра Мадинаи Мунаввара кўчаларини айланиб юрган эканлар. Мусулмонлардан бирларининг ҳовлиси ёнидан ўтиб кетаётиб, ҳовли эгасининг намоз ўқиётганини эшитибдилар. Тўхтаб, қироатга қулоқ солибдилар. Уй эгаси «Ват-Тур»ни ўқиб,

﴿ ٧ ﴾ لَوْ قَعُ رَبِّكَ عَذَابَ إِنَّ
﴿ ٨ ﴾ دَافِعٍ مِنْ لَهُ، مَا

«Албатта, Роббингнинг азоби рўй беражак. Уни қайтарувчи йўқдир» га етганда, ҳазрати Умар: «Каъбанинг Робби ила қасамки, бу ҳақ қасамдир», дебдилар ва эшакларидан тушиб, деворга суяниб қолибдилар. Бир муддат шу ҳолатда туриб, сўнг уйларига қайтибдилар.

Шундан кейин у киши бир ой касал бўлиб ётган эканлар. Йўқлаб келганлар у кишининг нима билан оғриётганларини билмас эканлар. Қуръон пок ва

таъсирчан қалбларга ана шундай таъсир кўрсатган.

Муҳтарам азиз ўқувчи, бизнинг аҳволимиз қандай? Бугун биз қайси амалимизга мақтаняпмиз ёки мақтанмоқчимиз. Ҳозир айни имконият. Аллоҳдан ҳақ ила хавф қилайлик! Албатта Аллоҳ Роҳийм ва Роҳман зот.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди.